

DALŠÍ A DALŠÍ ANCE...

Stáda, 29 srpen 2012

Ráda bych vám vyprávěla příběh jedné (hloupé?) ženské, který jasně dokazuje platnost citátu:

„Nevstoupí dvakrát do stejné vody“. Vdala se brzo a do roka se jí narodila dcera. Manželství dvou mladých lidí probíhalo bouřlivě: on fotbal a kamarádi (pozdní návraty z hospody), ona časem namotaná, protože sama doma s děvkem. Léta a ze vztahu se trochu vytratila vzájemná náklonnost.

Manžel kameník, neustále byl někde na cestách, ale ona se vždycky o vše postarala. Nakonec jí ani ta oběvolnost nevadila, aspoň se mohla jít v klidu taky občas pobavit! Klasika - po sedmi letech druhé dítě, znovu kolotoč, do toho začala školní docházka starší dcery. Manželka pořád věřila, že se vrátí a manžel se má kam vracet. (pravda, s dětmi pomáhal, jezdili spolu také dost na výlety - na kola, na lyže - nebylo po něm ani stopy!). Ale pak přišel první šok ve formě manželovy nevěry! Dětem bylo 10 a 3, a co má matka dělat? Tak se hrotila, naléhala, nemohla pochopit chlapskou logiku, jakto, že se manžel po dvouměsíčním vztahu chce vrátit k milence! Nakonec mu dala ultimátum, a táta se vrátil k rodině. Nějaké malé výčitky proběhly, pár drobných hádek, ale protože ona chtěla rodinu udržet, tak trochu „držela hubu“. Myslela, že tenhle úlet je za nimi. Manžel přišel s dítětem 2 roky. A pomalu se to všechno vrátilo do původních kolejí: kamarádi, hospoda, občasné nadávky, další pár facek - po výčitce, že je zase ošklivější, a proč by se na něj takhle děti měly dívat. Pak jednoho dne přišel dost, odstěhoval se k rodičům! Přišel s klidem a úlevou, v bytě s dětmi dál všechno zajišťovala manželka, manželka se fugnovala a tatínek se stával víkendovým. Ale dál se jezdilo na rodinné výlety, na kola, lyže - a skoro to vypadalo, že by se ti dva k sobě mohli vrátit. Děti rostly (14 a 7) a v tu dobu jí přišel cestou manžel milý chlap. Zamilovala se, a manžel zašel na to. OK - tak se přiznala, všechno si vyřídili, a vypadalo to, že každá svou cestou. On koupil dohromady se svou matkou domek za Prahou. Ona zase jezdila často za svým novým přítelem. Proběhly i nějaké dovolené, a vypadalo to na vášnivý vztah. Nicméně původní manžel a manželka občas dál jezdili na lyže s bývalou partou - kvůli dětem, a snažili se spolu kamarádsky vycházet. Manžel se pak po sms emailech dohadoval jejího návratu k rodině a sliboval hory doly, byl milý a snažil se všechno uhladit, přišel se časem dohodli na rozvodu. Ona proto, aby její nový vztah nabyl legálnosti, a on chtěl být volný. Trvalo to dva roky. Žádné není tak jednoduché, jak se to zdá. Přišla manželova přítelkyně a ejhle, „manželce“ (v rozvodovém řízení) to začalo vadit - dokonce se ptala sama sebe, proč? Ten její přítel jí přišel imponovat, všechno tak nebylo aktivní sportovec jako manžel, nedovedl plno věci tak dobře zvládnout... Mezitím manželovo „přítelství s přítelkyní“ bylo líto, tak moc, že zapomněla na svého nového přítele, (ano, přišla u něj koukat ráno ovými brýlemi a které má ovšem kašdý z nás). Přišlo jaro. A - v té době se ti dva hlavní protagonisté - její exmanželka a exmanželka, k sobě vrátili! Byli jak v líbáncích, a se děti (u velké 17 a 10) skoro divily! Ona byla nadšená, že rodina je zase pohromadě, on nadšený, že opustila soka a věnovala péči a lásku jemu (který si to přišel tak hoodně zasloužil, a tak dlouho o to usiloval). Ale - asi víte, jak to pokračovalo: rok se s rokem manžel a stereotyp byl zase tu. Staronová partnerka se omrzela a exmanžel objevil novou kouřku, se kterou má „úspěšný nevázaný sex“, přišel bez starostí o to, že doba je zlá, že práce nejde, není tolik peněz na výlety apod. Exmanželka pochopitelně začala na to tušit - všechno u byla na podobné věci citlivá - ale nemohla tomu uvěřit. Dostal další šok, a on chlap jí s klidem zahodil... Mj. v tu dobu bydleli pořád ještě kašdý zvláště a viděli se jednou u jednoho v domku s tchýní, jednou u nich v bývalém domě, přišel na chatě i na výletech - takové příměrné randění... (aby všechno fungovalo, zapomněla, že má sama sebe postavit na první místo. Přišla po určité době být pro něj zajímavou a žádanou (tou, která mu uniká s milencem) a stala se normální manželkou (partnerkou), která navíc ještě brzo omrzela, protože nemohla nabídnout už nic nového. Nakonec nevydržela, začala vyřítat a vylázt. Tušila totiž hodně, ale dál se všechno ichti vídali na chatě, na výletech. Jen ubývalo sexu, ubývalo toho hezkého. Co na to on? Nechápal, co se jí nelíbí, a jaký má partnerský vztah, o něm to mluví? Proč se na něj zlobí, že si někdo namá, když všude všechno funguje, jak by mělo - jezdí spolu, všechno relativně klape, tak proč by to tak nemohlo fungovat? Proč by spolu nadále nemohli rodinně jezdit na výlety a on si nemohl občas zašustit; se svou novou milenkou? x x x Ach jo, tak jsem to vypsala jakoby o někém jiném - ale je to o mně. A myslím, že mi ještě nějaký čas potrvá, než se vzpamatuji z toho zklamání. Ale pevně věřím, že bude jednou lépe a snad se ještě najde chlap, který si i v dnešní zvláštní době váží a cení takových „dobností“ jako je věrnost, pracovitost, zodpovědnost... Ahoj lidi, tak jsem se vám tu vypsala ze smutku KATKA